

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 5C/41/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5717210835
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Nora Zátopková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2019:5717210835.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin pred sudkyňou JUDr. Norou Zátopkovou v právnej veci žalobkyne: P. I., K.. X.X.XXXX, O. S. X, XXX XX O., právne zastúpená: AK JUDr. Repáň a partneri, s.r.o. so sídlom M.R. Štefánika 25, 036 01 Martin, IČO: 50711776, proti žalovanej: B. E., K.. XX.XX.XXXX, O. X.. Q. X, XXX XX Q., právne zastúpená Advokátskou kanceláriou JUDr. Vladimír Kašuba, PhD. so sídlom Holubyho 51, 036 01 Martin, o zaplatenie 1 375,- eur, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu žalobkyne zamietá.

II. Žalovaná má voči žalobkyňi nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100%. O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu 28.08.2017 sa žalobkyňa domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňi celkom 1 375,- eur s príslušenstvom. V odôvodnení žaloby žalobkyňa uviedla, že so žalovanou uzatvorila ústnu zmluvu o pôžičke, na základe ktorej žalobkyňa poskytla žalovanej prevodom na účet sumu vo výške 2 458,- eur, a to dňa 28.01.2014, dňa 27.01.2014 žalobkyňa v prospech poisťovne Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. uhradila sumu vo výške 211,90 eur, z titulu úhrady za životné poistenie žalovanej a dňa 1.02.2014 žalobkyňa žalovanej v hotovosti poskytla sumu vo výške 330,10 eur. Dňa 10.02.2014 žalobkyňa so žalovanou transformovali ústnu zmluvu o pôžičke do písomnej podoby. Žalovaná sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť formou pravidelných mesačných splátok vo výške 55,- eur, počnúc dňom 10.02.2014. Dlžná suma, zaplatenia ktorej sa žalobkyňa voči žalovanej domáhala predstavovala sumu vo výške 2 458,- eur, z ktorej žalovaná uhradila dňa 16.05.2014 sumu vo výške 80,- eur, dňa 14.08.2014 sumu vo výške 55,- eur a dňa 30.06.2014 sumu vo výške 55,- eur. Spolu tak žalovaná uhradila 190,- eur. V konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 16C/317/2015 sa žalobkyňa voči žalovanej domáhala zaplatenia splátok splatných v období od 2/2014 do 7/2015, čo spolu predstavuje sumu vo výške 990,- eur. Suma 2 458,- eur tak bola znížená o sumu 990,- eur, dlžná suma tak predstavovala sumu vo výške 1 468,- eur. Žalobkyňa sa však podanou žalobou domáha len zaplatenia splátok splatných v období od 8/2015 do 8/2017, t.j. 25 splátok vo výške 55,- eur, čo spolu predstavuje 1 375,- eur.

2. Žalovaná vo vyjadrení k podanej žalobe uviedla, že si nie je vedomá podlžnosť voči žalobkyňi. Žalovaná spochybnila pravosť svojho podpisu na Zmluve o pôžičke, ktorá mala byť medzi žalobkyňou a žalovanou uzavretá dňa 10.02.2014, ktorú ako dôkaz v konaní predložila súdu žalobkyňa s podanou žalobou. Žalovaná zároveň uviedla, že predloženú Zmluvu o pôžičke nikdy nevidela a nepodpísala. Žalovaná tiež navrhla vykonanie znaleckého dokazovania vo veci, predmetom ktorého by bolo určenie pravosti jej podpisu na zmluve o pôžičke.

V podaní doručenom tunajšiemu dňa 6.03.2018 žalovaná uviedla, že k poskytnutiu pôžičky došlo v inej sume, v iný dátum a inou formou. V rámci konania vedeného na tunajšom súde pod sp.zn. 16C/317/2015 súd taktiež ustálil, že žalovanej bola poskytnutá pôžička vo výške 2 458,- eur. Žalovaná taktiež vzniesla námietku premlčania uplatneného nároku. Nakoľko žalovaná zmluvu o pôžičke, v ktorej mala byť dohodnutá splatnosť poskytnutej pôžičky, nepodpísala, premlčacia doba začala plynúť deň nasledujúci po poskytnutí pôžičky, t.j. dňa 29.01.2014 a uplynula dňa 29.01.2017, t.j. pred podaním žaloby.

3. Žalobkyňa ďalej v priebehu konania uviedla, že zo Zmluvy o pôžičke, ktorá mala byť uzavretá dňa 10.02.2014 sa voči žalovanej domáhala zaplataenia dlžnej sumy už v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 16C/317/2015, v rámci ktorého žalovaná poskytnutie peňažných prostriedkov nespochybnila. Žalovaná nerozporovala poskytnutie pôžičky vo výške 2 458,- eur. Žalobkyňa tak v zmysle uvedeného trvá na podanej žalobe, ako aj tvrdeniach, že poskytnutú pôžičku mala žalovaná uhrádzať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 55,- eur s tým, že v rámci konania sa domáha zaplataenia splátok, ktoré mali byť splatné v období od 8/2015 do 8/2017.

4. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 7.03.2018, ktorého sa zúčastnil právny zástupca žalobkyne osobne. Žalobkyňa a žalovaná sa pojednávania nezúčastnili s tým, že žalovaná písomne požiadala o ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní. Súd vykonal pojednávanie v neprítomnosti žalobkyne a žalovanej. Právny zástupca žalobkyne uviedol, že sa pridrižiava skutkových okolností opísaných v podanej žalobe. Právne hodnotenie vychádza z konania vedeného na tunajšom súde pod sp.zn. 16C/317/2015 a Krajského súdu Žilina sp.zn. 9Co/262/2017, v rámci ktorých bolo ustálené poskytnutie bezhotovostnej pôžičky prevodom na účet žalovanej dňa 28.01.2014 a taktiež bolo ustálené splácanie pôžičky v splátkach vo výške 55,- eur mesačne. Žalované obdobie tak predstavuje obdobie od 8/2015 do 8/2017, čo spolu predstavuje sumu vo výške 1 375,- eur. Súd pojednávanie odročil na 18.04.2018.

5. Pojednávania nariadeného na deň 18.04.2018 sa zúčastnil právny zástupca žalobkyne, advokátska koncipientka osobne, a právny zástupca žalovanej osobne. Žalobkyňa a žalovaná sa pojednávania nezúčastnili. Súd tak vykonal pojednávanie v neprítomnosti žalobkyne a žalovanej.

Právna zástupkyňa žalobkyne na pojednávaní uviedla, že zotrúva na podanej žalobe tak, ako bola súdu doručená s tým, že zároveň poukazuje na vyjadrenie právneho zástupcu na predchádzajúcom pojednávaní. Právna zástupkyňa žalovanej uviedla, že je nepochybné, že žalobkyňa na účet žalovanej poskytla sumu vo výške 2 458,- eur dňa 28.01.2014. Písomnú zmluvu o pôžičke však žalovaná nepodpísala. Rovnaké tvrdenia žalovaná uviedla aj v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 16C/317/2015. Žalovaná sa obrátila vo veci písomnej pôžičky aj na políciu s tvrdením, že túto nepodpísala a v súčasnej dobe je vedené znalecké dokazovanie ohľadom pravosti podpisu žalovanej na zmluve o pôžičke zo dňa 10.02.2014. Žalovaná tiež naďalej trvá na vznesenej námietke premlčania, vychádzajúc z toho, že zmluvu o pôžičke zo dňa 10.02.2014 nepodpísala, nebola teda dohodnutá ani splatnosť pôžičky a teda premlčacia doba začala plynúť odo dňa, kedy sa právo mohlo vykonať prvýkrát, v tomto prípade dňa 29.01.2014, pričom žaloba bola podaná dňa 28.08.2017. Vo vzťahu k tejto pôžičke bola žalovanej doručená výzva na úhradu dlžnej sumy zo dňa 25.03.2015 na sumu 715,- eur, ktorá sa týkala konania vedeného na tunajšom súde pod sp.zn. 16C. Pokiaľ ide o námietku premlčania, žalovaná poukazuje na rozhodnutie sp.zn. NS SR 3Cdo/174/2016. Právna zástupkyňa žalobkyne uviedla, že konanie, na ktoré poukázal právny zástupca žalovanej bolo podľa informácií právnej zástupkyne ukončené s tým, že podanie bolo odmietnuté a v rámci znaleckého posudku bol potvrdený podpis žalovanej na zmluve o pôžičke zo dňa 10.02.2014. Právna zástupkyňa navrhla pripojenie spisu. Súd pojednávanie odročil na neurčito s tým, že z OR PZ v Martine bude vyžiadany stav konania vo veci ČVS: ORP-229/2-VYS-MT-2017.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 13.06.2018, ktorého sa zúčastnila žalobkyňa osobne, právny zástupca žalobkyne, advokátska koncipientka osobne, žalovaná osobne a právny zástupca žalovanej osobne.

Právna zástupkyňa žalobkyne uviedla, že zotrúva na podanej žalobe tak, ako bola súdu doručená. Najskôr došlo medzi žalobkyňou a žalovanou k uzavretiu ústnej zmluvy o pôžičke, bola dohodnutá splatnosť pôžičky a následne bola podpísaná písomná zmluva, ktorá zdokumentovala dohodnutý stav. Je nesporné, že žalovaná zaplatila 3 splátky, dňa 16.5.2014 80,- eur, dňa 30.06.2014 a dňa 14.8.2014

55,- eur. Právna zástupkyňa zároveň uviedla, že je oboznámená so skutkovým stavom v trestnom konaní ČVS: ORP-229/2-VYS-MT-2017. Navrhuje vypočúť žalovanú a tiež žalobkyňu.

Právny zástupca žalovanej uviedol, že jedinou nespornou skutočnosťou je poskytnutie pôžičky vo výške 2 458,- eur, ktorá bola poskytnutá vo forme bankového prevodu. Žalovaná zmluvu o pôžičke neuzatvorila a jej tvrdenie nemožno vyvrátiť ani vykonaným znaleckým dokazovaním. Písomná zmluva neodráža ani vôľu žalovanej. Z troch splátok, ktoré žalovaná uhradila nemožno vyvodiť záver, že žalovaná plnila podľa uzavretej zmluvy. Ani jedna splátka nebola uskutočnená k desiatemu dňu, prvá splátka ani nebola v sume 55,- eur, preto dôkaz, ktorý žalovaná prvýkrát videla v priebehu konania sp.zn. 16C/317/2015, zmluvu o pôžičke, nemôže preukázať žalobkyňou tvrdené skutočnosti. Na žiadnych splátkach sa žalobkyňa so žalovanou nedohodli, nakoľko boli uzatvorené poisťky, z ktorých provízií inkasovala žalobkyňa, takto malo následne dôjsť k vráteniu finančných prostriedkov. Pokiaľ neexistuje dohoda o splatnosti dlhu, právny zástupca opätovne poukázal na svoju argumentáciu na predchádzajúcom pojednávaní a trvá na vznesenej námietke premlčania.

Právna zástupkyňa žalobkyne poukázala na tri splátky žalovanej, z ktorých dve boli vo výške 55,- eur, čo svedčí o tom, že medzi žalobkyňou a žalovanou bola uzavretá dohoda o splátkach. V súvislosti s námietkou premlčania právna zástupkyňa poukázala na nález ÚS SR IUS 33/2012, v zmysle ktorého námietka premlčania, ktorá v zásade dobrým mravom neodporuje, môže byť výrazom zneužitia práva na úkor účastníka, ktorý márne uplynutie premlčacej doby nezavinil a voči ktorému by zánik nároku bol neprímerane tvrdým postihom v porovnaní s rozsahom ním uplatňovaného práva a s dôvodmi, pre ktoré právo neuplatnil včas. V zmysle tohto právneho názoru sa uplatnenie premlčacej námietky môže priečiť dobrým mravom. V danom prípade by sa správanie žalovanej dalo hodnotiť ako správanie v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaná poskytnuté finančné prostriedky nevrátila a nijakým spôsobom ani nepreukázala ich vrátenie.

Súdom bola vypočutá žalobkyňa, ktorá uviedla, že so žalovanou boli v priateľskom vzťahu a žalobkyňa vedela o tom, že žalovaná má finančné problémy. Žalovaná požiadala žalobkyňu o finančnú výpomoc v januári 2014, kedy jej žalobkyňa poskytla finančné prostriedky na účet. Žalobkyňa jej poskytla aj ďalšie finančné prostriedky, ktoré si však v tomto konaní nenárokujú. Následne žalobkyňa doniesla žalovanej domov na podpis zmluvu o pôžičke s aktuálnym dátumom. Túto zmluvu žalovaná podpísala, pričom žalobkyňu nenapadlo, že by mohla meniť podpis. V konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 16C/317/2015 nebola zmluva zohľadňovaná, riešili sa iba neuhradené splátky. Pokiaľ ide o splatnosť pôžičky táto bola dohodnutá v zmluve o pôžičke. Žalobkyňa žalovanú viackrát telefonicky oslovila, že pôžičku nespláca, následne v máji 2014 prišla splátka vo výške 80,- eur, ďalšie splátky už neprišli v termíne s tým, že žalovaná nemala peniaze. Následne žalovaná so žalobkyňou prerušila komunikáciu. Žalobkyňa trvá na tom, že medzi žalobkyňou a žalovanou bola uzatvorená ústna dohoda tak ako uviedla, inak by jej peniaze neposkytla. Na otázku právneho zástupcu žalovanej k obsahu zmluvy o pôžičke žalobkyňa uviedla, že v zmluve je uvedený dátum 1.02.2014, nakoľko žalobkyňa predpokladala, že vtedy už peniaze žalovaná bude mať na účte. Suma 3 000,- eur sa skladala z troch finančných čiastok. Časť bola žalovanej poskytnutá na účet, časť za žalovanú žalobkyňa zaplatila v poisťovni a časť bola žalovanej poskytnutá v hotovosti.

Súdom bola vypočutá žalovaná, ktorá uviedla, že so žalobkyňou boli kamarátky. Žalobkyňa si chcela zobrať pôžičku a nakoľko vedela, že žalovaná má finančné problémy, z tejto pôžičky jej časť požičala. Medzi žalobkyňou a žalovanou bola dohoda, že žalovaná vstúpi do Allianz, žalobkyňa bude podpisovať poisťné zmluvy menom žalovanej s tým, že provízie z poisťiek išli na účet žalovanej, pričom žalovanej sa v súvislosti s tým zvyšovala výška odvodov. V tej dobe žalovaná pracovala v Eccu na tri zmeny. Žalovaná žalobkyňi dávala provízie z poisťiek v hotovosti buď osobne, alebo ich nechala u žalobkyňi v kancelárii a ešte jej poskytla ďalšie služby ako pomoc s dieťaťom, umytie okien a iné. Žalovaná má za to, že dlh žalobkyňi uhradila. Zmluvu o pôžičke žalovaná nepodpísala. Na otázku právnej zástupkyne žalobkyne žalovaná uviedla, že dlh splácala podľa toho aká bola výška provízií, pričom peniaze splácala v troch splátkach.

Právna zástupkyňa žalobkyne navrhla vykonanie znaleckého dokazovania, predmetom ktorého bude overenie pravosti podpisu žalovanej na zmluve o pôžičke zo dňa 10.02.2014.

Súd pojednávanie odročil na neurčito s tým, že do konania bude pribratý znalec z odboru grafológie a zároveň bude vyžiadany spis z OR PZ Martin ČVS: ORP-229/2-VYS-MT-2017.

7. Uznesením č.k. 5C/41/2017 - 80 zo dňa 19.06.2018 súd žalobkyni uložil povinnosť zložiť preddavok na trovy spojené s vykonaním navrhnutého znaleckého dokazovania. Žalobkyňa v súdom uloženej lehote preddavok na trovy znaleckého dokazovania nezložila. Súd navrhnuté znalecké dokazovanie v zmysle ust. § 253 ods. 3 C.s.p. nevykonala.

8. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 6.02.2019, ktorého sa zúčastnil právny zástupca žalobkyne, advokátska koncipientka osobne, a právny zástupca žalovanej osobne.

Právna zástupkyňa žalobkyne uviedla, že žalobkyňa zálohu na znalecké dokazovanie nezložila, nakoľko má vážne zdravotné problémy a všetky finančné prostriedky dávala na liečbu a zároveň zabezpečovala výchovu maloletej dcéry. Žalobkyňa žiadala, aby jej bolo umožnené opakovane zložiť zálohu na znalecké dokazovanie.

Právny zástupca žalovanej k navrhnutému znaleckému dokazovaniu uviedol, že je práve v záujme žalobkyne, aby sa konanie nepredlžovalo a preto navrhuje, aby súd nepripustil možnosť znovu zložiť zálohu na znalecké dokazovanie. Uvedeným by sa tiež navýšili trovy konania, ako aj trovy právneho zastúpenia. Zo záveru znaleckého posudku, ktorý je súčasťou pripojeného vyšetrovacieho spisu, vyplýva, že nie je preukázateľné, či podpis na zmluve je podpisom žalovanej.

Zákonná sudkyňa v súvislosti s uvedeným uviedla, že uznesenie zo dňa 19.06.2018, ktorým bola žalobkyni uložená povinnosť zložiť zálohu na znalecké dokazovanie, bolo právnenému zástupcovi žalobkyne doručené dňa 20.6.2018. Žalobkyňa zálohu na znalecké dokazovanie v uloženej lehote nezložila a až podaním zo dňa 11.12.2018 oznámila súdu, že nemôže zložiť preddavok zo zdravotných dôvodov. Dovtedy súdu situácia na strane žalobkyne nebola známa, teda týkajúca sa nemožnosti zložiť zálohu na znalecké dokazovanie. Preto súd nepristúpi vzhľadom na dĺžku konania k opakovanému vyzývaniu žalobkyne na predkladanie zálohy na znalecké dokazovanie, ktoré by aj v súčasnej dobe vedela zložiť len v splátkach.

Právna zástupkyňa žalobkyne uviedla, že na podanej žalobe trvá v celom rozsahu a žiada, aby jej súd v plnom rozsahu vyhovel. Ďalšie návrhy na vykonanie dokazovania žalobkyňa nemá.

Právny zástupca žalovanej uviedol, že žiada, aby súd žalobu žalobkyne zamietol. Opätovne poukázal na námietku premlčania uplatneného nároku. V priebehu konania nebolo preukázané, že by žalovaná zmluvu o pôžičke, ktorú žalobkyňa predložila ako dôkaz, podpísala. Vychádzajúc z konania vedeného na tunajšom súde pod sp.zn. 16C/317/2015, v rámci ktorého žalobkyňa získala vedomosť o tom, ako súd posúdil zmluvu o pôžičke, žalovanú na plnenie nevyzvala a nepodala ani žalobu. Námietku premlčania preto nemožno považovať v rozpore s dobrými mravmi.

9. Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi pripojenými do spisu, rozhodnutím OS Martin sp.zn. 16C/317/2015, zmluvou o pôžičke zo dňa 10.02.2014, listom zo dňa 25.03.2015, výzvou na č.l. 4, rozhodnutím Sociálnej poisťovne na č.l. 97, pripojeným vyšetrovacím spisom OR PZ Martin ČVS: ORP-229/2-VYS-MT-2017.

10. Medzi žalobkyňou a žalovanou mala byť uzavretá ústna zmluva o pôžičke, na základe ktorej mala žalobkyňa žalovanej poskytnúť dňa 28.01.2014 sumu vo výške 2 458,- eur, a to bezhotovostným prevodom na účet žalovanej, ďalej dňa 27.01.2014 mala žalobkyňa uhradiť životné poistenie žalovanej vo výške 211,90 eur a dňa 1.02.2014 mala žalobkyňa žalovanej v hotovosti odovzdať sumu vo výške 330,10 eur. Dňa 10.02.2014, po poskytnutí peňažných prostriedkov, mala byť medzi žalobkyňou a žalovanou uzavretá písomná zmluva o pôžičke, ktorou sa žalovaná zaviazala vrátiť žalobkyni sumu vo výške 3 000,- eur v pravidelných mesačných splátkach vo výške 55,- eur, počnúc dňom 10.02.2014. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi žalobkyňou a žalovanou bola uzatvorená ústna zmluva o pôžičke podľa ust. § 657 Občianskeho zákonníka. Z citovaného ust. § 657 Občianskeho zákonníka vyplýva, že pre uzavretie zmluvy o pôžičky sa nevyžaduje písomná forma. Táto zmluva, v zmysle uvedeného, môže byť uzavretá konkludentným spôsobom prípadne ústne tak, ako tomu bolo v tomto prípade. Medzi stranami sporu bolo nesporné uzatvorenie ústnej zmluvy o pôžičke a poskytnutie

peňažných prostriedkov vo výške 2 458,- eur, ku ktorému malo dôjsť dňa 28.01.2014 bezhotovostným prevodom na účet žalovanej. Žalobkyňa sa podanou žalobou voči žalovanej domáha zaplatenia dlžnej sumy vo výške 1 375,- eur, ktorá predstavuje zostatok pôžičky poskytnutej žalovanej dňa 28.01.2014 a pozostáva zo splátok, splatnosť ktorých nastala v období od 8/2015 do 8/2017. Svoj nárok uplatnený podanou žalobou žalobkyňa odvodzuje od Zmluvy o pôžičke, ktorá mala byť medzi žalobkyňou a žalovanou uzavretá dňa 10.02.2014, ktorou sa žalovaná zaviazala splácať poskytnutú sumu pôžičky v pravidelných mesačných splátkach vo výške 55,- eur počnúc dňom 10.02.2014.

Žalovaná v priebehu konania namietala uzavretie zmluvy o pôžičke v písomnej forme, ku ktorému malo dôjsť dňa 10.02.2014, ako aj pravosť podpisu na Zmluve o pôžičke, ktorú súdu predložila žalobkyňa ako dôkaz v konaní. Žalovaná v súvislosti uvedeným vzniesla námietku premlčania nároku uplatneného žalobkyňou, nakoľko zmluvu o pôžičke žalovaná nepodpísala, medzi stranami sporu tak nebola dojednaná splatnosť poskytnutej pôžičky v splátkach, splatnosť poskytnutej pôžičky tak nastala deň nasledujúci po poskytnutí pôžičky, t.j. dňa 29.01.2014, pričom žaloba bola tunajšiemu súdu doručená dňa 28.8.2017, t.j. po uplynutí premlčacej doby.

11. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

12. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

13. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

14. Premlčanie je kvalifikované uplynutie, v dôsledku ktorého dochádza po vznesení námietky k nemožnosti priznania práva veriteľovi súdnym rozhodnutím. Súd sa v prvom rade vysporiadal s námietkou premlčania vznesenou žalovanou.

Žalovaná v priebehu konania spochybnila pravosť svojho podpisu na zmluve o pôžičke zo dňa 10.02.2014, od ktorej žalobkyňa odvodzuje svoj nárok uplatnený podanou žalobou. Žalobkyňa navrhla vo veci znalecké dokazovanie, predmetom ktorého malo byť určenie pravosti podpisu žalovanej na zmluve o pôžičke. Žalobkyňa však v súdom uloženej lehote nezložila zálohu na znalecké dokazovanie, súd tak navrhnuté znalecké dokazovanie nevykonal. Z vyšetrovacieho spisu OR PZ Martin ČVS: ORP-229/2-VYS-MT-2017 vo veci zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, v rámci ktorého bol vypracovaný znalecký posudok, predmetom ktorého bolo určenie pravosti podpisu žalovanej na zmluve o pôžičke, ktorá mala byť uzatvorená dňa 10.02.2014, súd zistil, že podpis žalovanej na zmluve o pôžičke nie je možné uznať za podpis žalovanej, vzhľadom na výskyt niektorých podobných až zhodných rukopisných charakteristík, nie je však možné žalovanú ani jednoznačne vylúčiť ako pisateľku tohto podpisu

Nakoľko žalovaná v priebehu konania účinne spochybnila svoj podpis na zmluve o pôžičke zo dňa 10.02.2014, v rámci ktorej malo byť medzi žalobkyňou a žalovanou dohodnuté plnenie poskytnutej pôžičky v splátkach a žalobkyňa súdu v priebehu konania nepreukázala opak, zmluvu o pôžičke, ktorá mala byť medzi žalobkyňou a žalovanou uzavretá dňa 10.02.2014 nemožno považovať za dôkaz v konaní. Súd v zmysle uvedeného pri posudzovaní plynutia premlčacej doby na uplatnenie nároku žalobkyne vychádzal z ústnej zmluvy o pôžičke, uzatvorenie ktorej mal súd z vykonaného dokazovania za preukázané a uzatvorenie ktorej žiadna zo strán sporu v priebehu konania nespochybnila. Na základe ústnej zmluvy o pôžičke boli žalovanej dňa 28.01.2014 poskytnuté peňažné prostriedky vo výške 2 458,- eur. Nakoľko medzi stranami sporu splatnosť pôžičky, prípadne plnenie poskytnutej pôžičky v splátkach nebola dohodnutá, splatnosť poskytnutej pôžičky nastala deň nasledujúci po poskytnutí pôžičky, t.j. dňa 29.01.2014, kedy žalobkyňa začala plynúť trojročná premlčacia doba na uplatnenie nároku vyplývajúceho zo zmluvy o pôžičke na súde. Žaloba bola na tunajšom súde osobne podaná dňa 28.08.2017, t.j. po uplynutí zákonom stanovenej premlčacej doby. Nárok žalobkyne tak súd považuje za premlčaný a žalobu žalobkyne zamietol.

15. Podľa § 255 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

16. Podľa § 262 ods. 1 a 2 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

17. Súd pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z pomeru úspechu a neúspechu strán vo veci. Platí, že žalobca má plný úspech, ak výrok rozsudku zodpovedá žalobnému petitu a naopak, žalovaný má plný úspech, ak je žaloba zamietnutá. Žalobným petitom je to, čoho sa žalobca žalobou domáha (predmet sporu). Súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov, vychádzajúc z citovaného ust. § 255 ods. 1 C.s.p., nárok na náhradu trov konania priznal žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná v plnom rozsahu, nakoľko súd žalobu žalobkyne, z dôvodu premlčania uplatneného nároku, zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.